proLékaře.cz | 12.2.2026

Vzpomínky na MUDr. Evu Jílkovou

Dne 3. června 2020 odešla po statečném boji se dvěma nepřízněmi osudu MUDr. Eva Jílková ve věku 64 let. Vzpomínáme na ni jménem všech.

Foto: rodinný archiv

MUDr. Eva Jílková byla nepřehlédnutelnou osobností v oblasti epidemiologie i vakcinologie a všichni, kdo jsme měli možnost Evu poznat, budeme velmi vzpomínat na její odborný i osobní přístup k řešení všeho, do čeho se pustila. Jen krátký náhled témat, kterými se MUDr. Jílková zabývala, ukazuje šíři jejího záběru: vakcinace proti virové hepatitidě B u imunokompromitovaných pacientů, prokázání příznivého efektu lidského transfer faktoru (grant IGA); aktivní organizační a interpretační účast na obnovených sérologických přehledech 2013; účast na řešení epidemie spalniček v Ústí nad Labem od roku 2014. Asi největší ohlas, a to i mezinárodní, měla její práce v problematice klíšťové encefalitidy. Její publikace (Jílková E. a kol. Serological response to tick-borne encephalitis vaccination in the erderly – results from an observational study. Expert Opinion on Biological Therapy 9 (7), 2009: 797-803) byla opakovaně citována v zahraničí a MUDr. Jílková byla zvána na mezinárodní vědecká pracovní jednání o klíšťové encefalitidě. Kromě publikační činnosti (citované například v mezinárodní databázi PUBMED), je nepřehlédnutelná aktivní účast MUDr. Jílkové na mezinárodních a národních konferencích formou přednášek a posterů (například ECCMID, Pečenkovy epidemiologické dny, Hradecké vakcinologické dny) v problematice klíšťové encefalitidy, spalniček, pertuse a chřipky. Na těchto setkáních odborníků vždy zaujala nejen perfektně připravenými prezentacemi, ale i velmi bohatými a vtipnými příspěvky do diskusí. Jen těžko si představuji naše budoucí odborná setkávání, bez blonďaté, drobné, ale energické Evy, která se tak často hlásila o slovo se svými dotazy a komentáři. Všichni ji budeme moc postrádat.

Pavla Křížová

Eva Jílková, velká čtenářka všech tiskovin s epidemiologickou tematikou. Co by se asi chtěla v tomto vydání odborného tisku o sobě dočíst? Nepochybně to, že všichni, co jsme ji znali, ještě dlouho budeme vzpomínat. Na energickou, bystrou ženu, která i přes svou drobnou postavu byla nepřehlédnutelná. V životě měla dvě velké lásky – svoji rodinu a svoji práci. My, kolegové, jsme měli možnost poznat ji po stránce pracovní – pilnou, houževnatou a vytrvalou, pokud obhajovala své pracovní nápady a cíle. Nadšenou každou pracovní novinkou, která znamenala výzvu k prostudování a zapojení do praxe. Svými mladšími a méně zkušenými spolupracovníky byla vnímána jako guru, od níž je možné se hodně naučit. Znali jsme ji jako bádavou, hloubavou a diskutující lékařku. Ale také jako ženu, s níž se dalo vesele posedět u vínka. Patriotku Ústeckého regionu a „svého“ zdravotního ústavu. Mimo svých kolegů MUDr. Eva Jílková zůstane také ve vzpomínkách mnoha klientů ordinace očkování, jimž pomohla chránit jejich zdraví, ať to bylo stanovením očkovacího schématu, testováním protilátek nebo rozhovorem v poradně. Je mnoho stop, které navždy a nesmazatelně nechala v nás, ať jsme kolegové, spolužáci nebo přátelé. V mnohém pro nás zůstane vzor pracovitosti, píle a snahy posunout epidemiologii o krůček dál. Budeme vzpomínat s úctou.

Daniela Fránová

Poprvé jsem se s Evou potkal na konferenci epidemiologie a mikrobiologie v Plzni v roce 1996. Byl jsem tehdy „ucho“. Dva roky po promoci, a právě se vrátivší z vojny. Eva byla od počátku neskutečně přátelská. Brzo mi nabídla tykání a seznamovala mě s dalšími kolegyněmi a kolegy. Vídali jsme se díky relativně velké vzdálenosti mezi oběma Ústí (nad Orlicí a nad Labem) povětšinou jen na konferencích, školeních a dalších celostátních akcích. Kolikrát jsme o přestávkách či během společenských večerů utvořili s Evou a dalšími kolegyněmi a kolegy neformální diskusní kroužky a probírali nejen odborná témata. Obdivoval jsem vždy intenzitu, s jakou se věnovala všem projektům. Po oddělení zdravotních ústavů od hygienických stanic v roce 2003 se věnovala hlavně očkování a prevenci HIV. Nikdy jí nestačilo „jen“ plnit úkoly a z nich vyplývající povinnosti. Sama si vyhledávala nové náměty a sledovala obor nejen doma, ale i v zahraničí. Zákonitě pak stála u zrodu a koordinace ordinací očkování a poraden HIV ve Zdravotním ústavu Ústí nad Labem. A to i po roce 2012, kdy došlo ke sloučení krajských zdravotních ústavů do dvou. Nikdy však v sobě nezapřela svoji duši epidemiologa a nadále se zajímala i o dění v oblasti výskytu a šíření infekčních onemocnění. Později jsem s Evou Jílkovou spolupracoval, byť na dálku, i v rámci provozování poradny HIV v Pardubicích. Náhoda nás svedla dohromady také ve chvíli, kdy se do mého rodného města přistěhoval její syn s rodinou. V lecčem jsem považoval a dodnes považuji MUDr. Evu Jílkovou za svůj nedosažitelný vzor. Její neskutečná vitalita každého v okolí nabíjela energií a chutí do další práce. O to větší bylo překvapení, když jsme se dozvěděli, že bojuje s vážnou nemocí. I tento boj vedla statečně. Čest její památce!

Pavel Slezák

Po dohodě šéfredaktorů byl příspěvek otištěn i v časopise Zprávy Centra epidemiologie a mikrobiologie.